

عنوان مقاله:

اثر جیبرلیک اسید برافزایش طول شاخساره و توسعه برگه ی پایه ی رویشی GF677 در شرایط این ویترو

محل انتشار:

هشتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران و چهارمین همایش ملی امنیت زیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

زهرا دیدار - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

بتول حسین پور - استادیار و مدیر گروه تولیدات گیاهی، سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران

خلاصه مقاله:

پایه های رویشی در واقع ارقام و هم گروه هایی از درختان میوه می باشند که به علت دارا بودن صفاتی از جمله مقاومت به بیماری ها و آفات، سازگاری نسبت به ارقام پیوندی، یک نواختی رسیدن میوه و آسانی برداشت و امکان تکثیر سریع رویشی، انتخاب شده و به روش رویشی تکثیر و به عنوان پایه معرفی می شوند. یکی از روش های تکثیر، ریزازدیادی است که ریزازدیادی، روشی برای تولید میلیون ها گیاه در شرایط ضد عفونی و مستقل از الزامات فصل می باشد. پایه رویشی GF677 هیبرید هلو× بادام می باشد که در این پژوهش طول شاخساره و توسعه برگه در شرایط این ویترو مورد بررسی قرار گرفتند. ریزنمونه ها در محیط کشت MS حاوی سه تیمار با غلظت 0/1، 1/5 و 2 میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید و 0/5 میلی گرم در لیتر BA کشت شدند که بیشترین افزایش طول شاخساره در تیمار 1/5 میلی گرم در لیتر و بیشترین توسعه برگه در غلظت 0/1 میلی گرم GA3 مشاهده گردید. تجزیه داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SAS و مقایسه میانگین با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن انجام شد.

کلمات کلیدی:

پایه ی رویشی، ریزازدیادی، محیط کشت MS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/376940>

